Ədəbiyyat qəzeti

20 fevral 2021-ci il 29

Fəxrəddin MURADOV

1967-ci ildə Yevlaxda anadan olub. Türkiyədə yaşayan soydaşımızdır. Riyaziyyatçı, atom fizikası üzrə dəyərli mütəxəssisimizdir.

Mən kiməm

Qalx ayağa, bəzən, gözəl!
Haqq zülmünə dözən gözəl,
Məndə ümid gəzən gözəl,
Mən Allahın kimiyəm ki?

Sən bir huri, sən bir sənəm,
Hər gələnə vermə önəm,
Bəndəlikdən çıxan mənəm,
Mən Allahın kimiyəm ki?

Acımasız olur gerçək,
Yalana qardaşdır kələk,
Qohumdular iblis, mələk,
Mən Allahın kimiyəm ki?

Kimə qismət, kimə nəsib,
Ətəyini əldən kəsib,
Mələklər də məndən küsüb,
Mən Allahın kimiyəm ki?

Gözəl gözlüm, baxma belə,
Yandı bağrım, döndü külə,
Çarmıxdadır İsa hələ,
Mən Allahın kimiyəm ki?

Şahdamardan bizə baxar,
Bu sevgidən günah çıxar,
Cəhənnəmdə ataş yaxar,
Mən Allahın kimiyəm ki?

Həvva məni sevdi əzəl,
Sonra dedi Adəm gözəl,
Dişlək alma oldu məzə,
Mən Allahın kimiyəm ki?
Mən Allahın kimiyəm ki?

Gəl

Sənə ulduzlarla salam göndərdim,
Qərib salamımı alırsansa, gəl.
Sinəmdə sevgidən Tanrı evi var,
Viranə məsciddə qalırsansa, gəl.

Kölgədən günəşə barışıq kimi,
Meyvəsiz ağacam yaraşıq kimi,
Gəl dolan boynuma sarmaşıq kimi,
Xəzan yarpaqlarım olursansa, gəl.

Gəl, qərib ellərə bir səfər eylə,
Zülmət gecələri al səhər eylə,
Nə bilim, özün bil, birtəhər eylə,
Bu dərdə bir çarə bulursansa, gəl.

Gündüzün günəşi aydan incimiş,
Hesab soranımız saydan incimiş,
Qurumuş irmaqlar çaydan incimiş,
Yaş olub gözümə dolursansa, gəl.

Niyə qürurlandın, niyə fəxr etdin,
Düşmən aşıb keçmiş Vətən sərhəddin,
Bir gün qərib eldə ölsə Fəxrəddin,
Cənazə namazın qılırsansa, gəl.

Rəbbimlə söhbət

Artıq olacaqlar oldu, gedirəm,
Səbrimin kasası doldu, gedirəm,
Ömür də, ölüm də yoldur, gedirəm,
Ya rəbbim, sən Allah yol göstər mənə.

Birisi yol gedər, yoldan ötəndir,
Eli, obası var, dərdləri təndir,
Mənə dedilər ki, ora Vətəndir,
Ya rəbbim, sən Allah yol göstər mənə.

Dönəm torpağına, daşına dönəm,
Qaldırmaz ürəyim Vətən boyda qəm,
Belə, cəhənnəmə qalsın cəhənnəm,
Özgələr də baxır birtəhər mənə,
Ya rəbbim, sən Allah yol göstər mənə.

Fəqir-füqəranın durumu gərgin,
Yaltaq-yalağası, köpəyi zəngin,
Millət yarı qaçqın, yarı didərgin,
Kimsələr deməsin bəxtəvər mənə,
Ya rəbbim, sən Allah yol göstər mənə.

Mən qərib eldəyəm yolum haçadır,
Gözləri yollarda anam qocadır,
Sən ordan görürsən, yerin ucadır,
Ya rəbbim, sən Allah yol göstər mənə.

Ovçudan qaçıram, ov izindəyəm,
Düşmən qarğışında, dost sözündəyəm,
Hələ ki torpağın tərs üzündəyəm,
Ya rəbbim, sən Allah yol göstər mənə.

Artıq olacaqlar oldu, gedirəm,
Səbrimin kasası doldu, gedirəm,
Ömür də , ölüm də yoldur, gedirəm,
Ya rəbbim, sən Allah yol göstər mənə.

Həsrət

Dayanıb sahildə ay işığında,
Sevginin rəsmini çəksəm dənizə,
Qərq olub sularda gedərmi həsrət?
İlahi ədalət çıxarmı üzə?

Qarışır rənglərə gecənin rəngi,
Ulduzlar saxlayır dəngəni, dəngi,
Rüzgarın nəfəsi, suyun ahəngi,
Axı nə anladır, nə deyir bizə?

Nə dildə danışır torpaq, su, çiçək?
Baharmı doğrudur, payızmı gerçək?
Qırıq könülləri dinləsəm tək-tək
Səssizlik naləsi gələrmi sözə?

Dayanıb sahildə ay işığında,
Sevginin rəsmini çəksəm dənizə,
Qərq olub sularda gedərmi həsrət?
İlahi ədalət çıxarmı üzə?